

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
10 december 1996 *

In zaak T-18/95,

Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH, vennootschap naar Duits recht, gevestigd te Bremen (Duitsland),

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co., vennootschap naar Duits recht, gevestigd te Hamburg (Duitsland),

vertegenwoordigd door E. A. Undritz, G. Schohe en H. Schäfer, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Baden, advocaat aldaar, Rue Philippe II 34 B,

verzoeksters,

ondersteund door

Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door E. Röder, Ministerialrat bij het Bondsministerie van Economische zaken, en B. Kloke, Oberregierungsrat bij dat ministerie, als gemachtigden,

interveniënte,

* Procestaal: Duits.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Booß en K.-D. Borchardt, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

ondersteund door

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, vertegenwoordigd door S. Braviner, van het Treasury Solicitor's Department, als gemachtigde, bijgestaan door D. Anderson, Barrister, van de balie van Engeland en Wales, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter ambassade van het Verenigd Koninkrijk, Boulevard Roosevelt 14,

en

Franse Republiek, vertegenwoordigd door C. de Salins, adjunct-directeur bij de directie juridische zaken van het Ministerie van Buitenlandse zaken, en G. Mignot, secretaris buitenlandse zaken, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, Boulevard du Prince Henri 9,

intervenënten,

betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 2791/94 van de Commissie van 16 november 1994 betreffende de uitzonderlijke toewijzing, als gevolg van de storm Debbie, van een extra hoeveelheid bananen boven het tariefcontingent dat voor 1994 voor invoer is vastgesteld (PB 1994, L 296, blz. 33),

geeft

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, P. Lindh en J. L. Cooke, rechters,

griffier: H. Jung

de navolgende

Beschikking

De toepasselijke bepalingen

- 1 Een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen is ingesteld bij verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 (PB 1993, L 47, blz. 1; hierna: „verordening nr. 404/93”), laatstelijk gewijzigd bij verordening (EG)

nr. 3290/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake de aanpassingen en de overgangsmaatregelen in de landbouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomsten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde (PB 1994, L 349, blz. 105).

- 2 Volgens verordening nr. 404/93 gelden voor in de Gemeenschap geteelde bananen (hierna: „bananen uit de Gemeenschap”), bananen die zijn geteeld in sommige van de landen waarmee de Gemeenschap de Overeenkomst van Lomé heeft gesloten (hierna: „ACS-bananen”), en in andere landen geteelde bananen (hierna: „bananen uit derde landen”) drie verschillende regelingen.

- 3 Met betrekking tot bananen uit de Gemeenschap bepaalt artikel 12, lid 2, van verordening nr. 404/93, dat „de maximumhoeveelheid in de handel gebrachte bananen uit de Gemeenschap waarvoor de compenserende steun kan worden toegekend, wordt vastgesteld op 854 000 ton nettogewicht” (jaarlijks).

- 4 Volgens artikel 15, tweede alinea, sub 1, wordt onder traditionele invoer uit de ACS-staten (hierna: „traditionele ACS-bananen”) verstaan, de in de bijlage bij verordening nr. 404/93 vastgestelde hoeveelheden bananen die door elke traditioneel exporterende ACS-staat naar de Gemeenschap zijn geëxporteerd. De door de ACS-staten boven die hoeveelheden geëxporteerde bananen (hierna: „niet-traditionele ACS-bananen”) worden behandeld als bananen uit derde landen, zij het dat zij aan minder hoge rechten worden onderworpen.

- 5 Artikel 18, lid 1, van verordening nr. 404/93 bepaalt, dat voor elk jaar een tariefcontingent van 2 miljoen ton nettogewicht wordt geopend voor de invoer van bananen uit derde landen en niet-traditionele ACS-bananen. Dit contingent kan in bepaalde omstandigheden worden aangepast.

- 6 Voor het jaar 1994 is het tariefcontingent vastgesteld op 2 118 000 ton bij verordening (EG) nr. 2352/94 van de Commissie van 29 september 1994 houdende verhoging van de grootte van het tariefcontingent voor 1994 en houdende vaststelling, voor hetzelfde jaar, van een extra periode voor de indiening van certificaataanvragen voor de invoer van bananen in het vierde kwartaal (PB 1994, L 254, blz. 61).
- 7 Volgens artikel 19 van verordening nr. 404/93 wordt het tariefcontingent geopend ten belope van 66,5 % voor de categorie marktdeelnemers die bananen uit derde landen en/of niet-traditionele ACS-bananen hebben afgezet (categorie A), ten belope van 30 % voor de categorie marktdeelnemers die bananen uit de Gemeenschap en/of traditionele ACS-bananen hebben afgezet (categorie B), en ten belope van 3,5 % voor de categorie in de Gemeenschap gevestigde marktdeelnemers die vanaf 1992 zijn begonnen andere bananen dan bananen uit de Gemeenschap en/of traditionele ACS-bananen af te zetten (categorie C).
- 8 Op 10 september 1994 richtte de tropische storm Debbie schade aan in de bananenplantages van de communautaire regio's Martinique en Guadeloupe en in de ACS-staten Santa Lucia en Dominica.
- 9 Naar aanleiding van die storm stelde de Commissie op 16 november 1994 verordening (EG) nr. 2791/94 vast, betreffende de uitzonderlijke toewijzing, als gevolg van de storm Debbie, van een extra hoeveelheid bananen boven het tariefcontingent dat voor 1994 voor invoer is vastgesteld (PB 1994, L 296, blz. 33; hierna: „verordening nr. 2791/94” of „bestreden verordening”).
- 10 Artikel 1 van verordening nr. 2791/94 bepaalt:

„1. Het tariefcontingent van 2 118 000 ton nettogewicht, dat is vastgesteld voor 1994, wordt op 2 171 400 ton nettogewicht gebracht.

2. De extra hoeveelheid van 53 400 ton nettogewicht wordt, verdeeld zoals hieronder is aangegeven, toegewezen aan de overeenkomstig artikel 2 aangewezen marktdeelnemers:

- a) 30 000 ton aan de marktdeelnemers die de markt van de Gemeenschap bevoorraden met bananen uit Martinique,
- b) 5 900 ton aan de marktdeelnemers die de markt van de Gemeenschap bevoorraden met bananen uit Guadeloupe,
- c) 14 800 ton aan de marktdeelnemers die de markt van de Gemeenschap bevoorraden met bananen uit Santa Lucia,
- d) 2 700 ton aan de marktdeelnemers die de markt van de Gemeenschap bevoorraden met bananen uit Dominica.”

11 De extra hoeveelheid van 53 400 ton bananen is een gevolg van het feit dat de Commissie naar aanleiding van de storm de geraamde balans voor het jaar 1994 had herzien, door de communautaire produktie 35 900 ton lager te ramen op 607 100 ton, en door de invoer uit de ACS-staten 17 500 ton lager te ramen op 648 500 ton. Die herziening had geleid tot een bevoorradingstekort van 53 400 ton op de markt van de Gemeenschap.

12 Volgens de vierde overweging van de considerans van verordening nr. 2791/94 moet de aanpassing van het tariefcontingent het mogelijk maken, „om enerzijds de markt van de Gemeenschap tot eind 1994 voldoende te bevoorraden, en anderzijds de marktdeelnemers te helpen die de bananenproducenten welke schade hebben geleden, groeperen of rechtstreeks vertegenwoordigen, en (...) hun traditionele afzet op de markt van de Gemeenschap blijvend dreigen te verliezen”.

- 13 Artikel 2 van verordening nr. 2791/94 bepaalt, dat de in artikel 1, lid 2, bedoelde hoeveelheden worden toegewezen aan marktdeelnemers die de bananenproducenten die als gevolg van de storm Debbie schade hebben geleden, vertegenwoordigen, en die als gevolg van de door die storm veroorzaakte schade de markt van de Gemeenschap niet voor eigen rekening kunnen voorzien van bananen. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten moeten de marktdeelnemers aanwijzen die aan de in artikel 2 vastgestelde voorwaarden voldoen, en aan elk van hen een hoeveelheid toekennen.
- 14 Verzoeksters voeren bananen uit derde landen in de Gemeenschap in en zijn dus marktdeelnemers van categorie A, die niet hebben kunnen profiteren van de verhoging van het tariefcontingent overeenkomstig verordening nr. 2791/94.

Procedure en conclusies van partijen

- 15 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 7 februari 1995, hebben verzoeksters verzocht om nietigverklaring van verordening nr. 2791/94, met uitzondering van artikel 1, lid 1. Bij op 30 maart 1995 neergelegde akte heeft de Commissie een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen. Op 12 juni 1995 hebben verzoeksters hun opmerkingen dienaangaande ingediend.
- 16 Op 13 juli 1995 heeft de Bondsrepubliek Duitsland verzocht om toelating tot interventie ter ondersteuning van verzoeksters' conclusies.
- 17 Op 19 respectievelijk 27 juli 1995 hebben het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Franse Republiek verzocht om toelating tot interventie aan de zijde van de Commissie.

18 Bij beschikkingen van de president van de Vierde kamer van het Gerecht van 7 november 1995 is de Bondsrepubliek Duitsland toegelaten tot interventie ter ondersteuning van verzoeksters' conclusies, en hebben de Franse Republiek en het Verenigd Koninkrijk toestemming gekregen om te interveniëren aan de zijde van verweerster.

19 Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

— nietig te verklaren verordening nr. 2791/94, met uitzondering van artikel 1, lid 1;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

20 De Commissie concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep niet-ontvankelijk te verklaren;

— verzoeksters in de kosten te verwijzen.

21 De Bondsrepubliek Duitsland concludeert dat het het Gerecht behage:

— verweersters vordering af te wijzen.

22 De Franse Republiek concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep te verwerpen.

23 Het Verenigd Koninkrijk concludeert dat het het Gerecht behage:

— het beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Argumenten van partijen

24 Tot staving van haar exceptie van niet-ontvankelijkheid voert de Commissie aan, dat verzoeksters door verordening nr. 2791/94 niet, althans niet rechtstreeks en individueel worden geraakt.

25 De Commissie betoogt in de eerste plaats, dat verordening nr. 2791/94 is vastgesteld om de door de storm Debbie getroffen marktdeelnemers te helpen. Daar verzoeksters niet tot die marktdeelnemers behoren, bevinden zij zich in een feitelijke situatie die verschilt van de door verordening nr. 2791/94 omschreven objectieve situatie.

26 Wat in de tweede plaats de vraag betreft, of verzoeksters rechtstreeks door verordening nr. 2791/94 worden geraakt, merkt de Commissie op, dat de in die verordening gegeven verdeelsleutel voor de extra hoeveelheid in overeenstemming is met het aan de verordening ten grondslag liggende economische besluit om de door de storm Debbie getroffen marktdeelnemers compensatie te bieden. De verordening

heeft geen enkele invloed op de rechtspositie van marktdeelnemers die, zoals verzoeksters, geen gevolgen hebben ondervonden van die storm.

27 Met betrekking tot de vraag, of verzoeksters individueel worden geraakt, herinnert de Commissie eraan, dat volgens vaste rechtspraak „de mogelijkheid om het aantal of zelfs de identiteit van de rechtssubjecten waarop een maatregel van toepassing is, min of meer nauwkeurig te bepalen, geenszins inhoudt dat deze subjecten moeten worden geacht daardoor individueel te worden geraakt, zolang maar vaststaat dat die toepassing voortvloeit uit een objectieve feitelijke of rechtssituatie die in de betrokken handeling wordt omschreven” (beschikkingen Hof van 24 mei 1993, zaak C-131/92, *Arnaud e. a.*, Jurispr. 1993, blz. I-2573, r. o. 13, en 21 juni 1993, zaak C-276/93, *Chiquita Banana e. a.*, Jurispr. 1993, blz. I-3345, r. o. 8). Artikel 2, lid 1, van verordening nr. 2791/94 verdeelt volgens de Commissie het extra tariefcontingent aan de hand van objectieve criteria, zodat er sprake is van een algemene en abstracte regeling.

28 De Commissie herinnert eraan, dat verzoeksters in hun rechtspositie zouden moeten worden beïnvloed uit hoofde van een feitelijke situatie, welke hen ten opzichte van ieder ander karakteriseert en hen individualiseert op soortgelijke wijze als een adressaat (zie arrest Hof van 24 februari 1987, zaak 26/86, *Deutz und Geldermann*, Jurispr. 1987, blz. 941, r. o. 9). De omstandigheid dat verzoeksters tot de marktdeelnemers van categorie A behoren, kan haars inziens niet worden beschouwd als een bijzondere feitelijke situatie in de zin van genoemde rechtspraak. Bovendien, zo stelt zij, zijn de marktdeelnemers van categorie A niet de enigen die niet van de verhoging van het tariefcontingent kunnen profiteren; de marktdeelnemers van categorie C verkeren in dezelfde situatie.

29 Verzoeksters komen om te beginnen op tegen het argument van de Commissie, dat zij in geen enkel opzicht door verordening nr. 2791/94 worden geraakt. Als gevolg van die verordening komen zij niet langer in aanmerking voor het deel van de extra

hoeveelheid dat hun bij artikel 19, leden 1 en 4, van verordening nr. 404/93 van de Raad was gegarandeerd. De omstandigheid dat zij negatief worden geraakt, kan hun niet de mogelijkheid ontnemen om krachtens artikel 173, vierde alinea, EG-Verdrag beroep in te stellen.

- 30 Om aan te tonen, dat zij rechtstreeks worden geraakt, brengen verzoeksters in herinnering, dat de nationale autoriteiten op grond van de in verordening nr. 2791/94 gegeven verdeelsleutel hun de invoercertificaten „storm Debbie” automatisch dienen te weigeren en dienaangaande dus niet over een discretionaire bevoegdheid beschikken.
- 31 In antwoord op het argument van de Commissie, dat zij niet rechtstreeks worden geraakt omdat verordening nr. 2791/94 niet op hen van toepassing is, voeren verzoeksters aan, dat de consequentie van een dergelijke gedachtengang zou zijn, dat de Commissie, door het recht te schenden, in casu door bepaalde marktdeelnemers van de verdeling van de extra hoeveelheid uit te sluiten, zich zou kunnen vrijwaren tegen een beroep van die marktdeelnemers.
- 32 Bovendien zouden dan door benadeelde concurrenten ingestelde beroepen steeds niet-ontvankelijk zijn, daar elke concurrent die van de werkingssfeer van een bij een verordening ingestelde regeling is uitgesloten, als niet rechtstreeks geraakt zou worden beschouwd op grond dat de betrokken verordening niet op hem van toepassing is.
- 33 Om aan te tonen, dat zij individueel worden geraakt, voeren verzoeksters drie argumenten aan.

- 34 In de eerste plaats betogen zij, dat de regeling voor de verdeling de marktdeelnemers van categorie A, die een beperkte kring van rechtssubjecten vormen, waartoe verzoeksters behoren, van de extra hoeveelheid uitsluit. Zij herinneren eraan, dat categorie A in artikel 19, lid 1, van verordening nr. 404/93 wordt gedefinieerd als de categorie marktdeelnemers die vóór 1 juli 1993 bananen uit derde landen en/of niet-traditionele ACS-bananen hebben afgezet, en dat na die datum niemand meer tot die categorie heeft kunnen toetreden. Bovendien is door artikel 4 van verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap (PB 1993, L 142, blz. 6), dat de mogelijkheid uitsluit dat de lijsten van marktdeelnemers worden geactualiseerd, bevestigd, dat categorie A sedert 1 juli 1993 een gesloten kring van personen vormt. Hierdoor worden de tot deze categorie behorende marktdeelnemers ten opzichte van ieder ander gekarakteriseerd en geïndividualiseerd op soortgelijke wijze als een adressaat (arresten Hof van 1 juli 1965, gevoegde zaken 106/63 en 107/63, Töpfer, Jurispr. 1965, blz. 508, 516, en 13 mei 1971, gevoegde zaken 41/70-44/70, International Fruit Company, Jurispr. 1971, blz. 411, r. o. 16-21; arrest Gerecht van 19 mei 1994, zaak T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale „Murgia Messapica”, Jurispr. 1994, blz. II-361, r. o. 25 en 26).
- 35 Verzoeksters brengen ook in herinnering, dat volgens artikel 19 van verordening nr. 404/93 in geval van verhoging van het tariefcontingent 66,5 % van de extra hoeveelheid moet worden toegewezen aan de marktdeelnemers van categorie A. Huns inziens maakt verordening nr. 2791/93 inbreuk op de door dat artikel aan een beperkte groep van adressaten gewaarborgde rechten, zodat elk van die adressaten individueel wordt geraakt (zie onder meer arresten Hof van 26 juni 1990, zaak C-152/88, Sofrimport, Jurispr. 1990, blz. I-2477, r. o. 11, en 31 maart 1977, zaak 88/76, Suiker Export, Jurispr. 1977, blz. 709, r. o. 9-11).
- 36 In de tweede plaats betogen verzoeksters, dat verordening nr. 2791/94 niet van toepassing is uit hoofde van een daarin omschreven objectieve feitelijke of rechtssituatie, daar zij slechts één specifieke situatie regelt, te weten de eenmalige toewijzing van een uitzonderlijk contingent aan bepaalde marktdeelnemers. In zoverre verschilt de bestreden verordening van verordening nr. 404/93.

- 37 In de derde plaats stellen verzoeksters, dat hun een effectieve rechtsbescherming zou worden onthouden, indien hun beroep niet-ontvankelijk werd verklaard. Het is voor hen onmogelijk, voor de nationale rechter op te komen tegen de toekenning van invoercertificaten „storm Debbie” aan bepaalde marktdeelnemers van categorie B, aangezien zij geen informatie over de inhoud van die certificaten kunnen verkrijgen. Evenmin hebben zij de mogelijkheid, voor de nationale rechter een vordering tot afgifte van dergelijke certificaten in te stellen, aangezien een dergelijke vordering de geldigheid van de bestreden verordening zou onderstellen, waarmee de vraag, of de verordening ongeldig is, zou worden uitgesloten van het voorwerp van het geding.
- 38 Volgens de Bondsrepubliek Duitsland worden verzoeksters individueel geraakt, daar zij tot een gesloten systeem van marktdeelnemers behoren en daar elke maatregel waardoor een bepaalde groep marktdeelnemers wordt begunstigd, automatisch alle andere marktdeelnemers raakt. In het arrest van 18 mei 1994 (zaak C-309/89, Codornú, Jurispr. 1994, blz. I-1853) verklaarde het Hof het in die zaak ingestelde beroep ontvankelijk met het enkele argument, dat verzoekster moest worden uitgesloten van de kring van door de bestreden verordening begunstigde adressaten. In casu wordt verzoeksters door verordening nr. 2791/94 een recht ontomen dat hun bij artikel 19 van verordening nr. 404/93 is toegekend.
- 39 Volgens de Bondsrepubliek Duitsland worden verzoeksters ook rechtstreeks geraakt, daar zij ex lege van de verdeling van het invoercontingent zijn uitgesloten.
- 40 Het Verenigd Koninkrijk voert aan, dat verordening nr. 2791/94 niet discrimineert naar categorie en dat tal van marktdeelnemers zowel certificaten van categorie A als certificaten van categorie B bezitten. Het is daarom misleidend te spreken van een groep „marktdeelnemers van categorie A”, die niet voor de bij verordening nr. 2791/94 ingestelde maatregel in aanmerking kan komen. De bevoegde nationale autoriteiten zijn bij de aanwijzing van de voor de toewijzing van een extra hoeveelheid in aanmerking komende marktdeelnemers niet uitgegaan van de categorie

waartoe deze marktdeelnemers behoorden, maar uitsluitend van de vraag, of zij voldeden aan de in de artikelen 1, lid 2, en 2, lid 1, geformuleerde voorwaarden. Om dezelfde reden is het onjuist te suggereren, dat verordening nr. 2791/94 de tot categorie B behorende houders van certificaten als groep heeft bevoordeeld.

- 41 Het Verenigd Koninkrijk acht het bovendien onrealistisch de bestreden verordening uit te leggen als een regeling waardoor de marktdeelnemers waaraan de extra hoeveelheid van 53 400 ton is toegewezen, worden „bevoordeeld”. Doel van de verordening was niet, het evenwicht tussen de verschillende soorten marktdeelnemers te wijzigen, maar de bevoorrading van de markt van de Gemeenschap te verzekeren en de door een natuurramp getroffen marktdeelnemers compensatie te bieden.
- 42 Volgens de Franse regering heeft verordening nr. 2791/94 onbetwistbaar een algemene economische strekking, daar zij de consequenties wil ondervangen van een natuurramp waardoor een belangrijk deel van de bananenproductie in de Gemeenschap en in de ACS-staten is verwoest. Deze maatregel beantwoordt aan de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die erin bestaan, de markt te stabiliseren en de consumenten in de Gemeenschap tegen redelijke prijzen van bananen te voorzien. De bij verordening nr. 2791/94 ingevoerde wijze van verdeling van de invoercertificaten voor de extra hoeveelheid beantwoordt derhalve aan het doel van een regeling die hulp moet bieden aan marktdeelnemers uit de Gemeenschap en de ACS-staten, die als enigen door de storm Debbie zijn getroffen. Gelet op deze doelstelling is het dan ook gerechtvaardigd, dat de marktdeelnemers die niet door de storm Debbie zijn getroffen, niet kunnen profiteren van maatregelen die niet op hun situatie van toepassing zijn. De verdeling van de extra hoeveelheid bananen tussen de op objectieve wijze omschreven marktdeelnemers die door de ramp zijn getroffen, doet dus geen afbreuk aan de algemene strekking van de maatregel, ook al kan aan de hand van dit criterium worden bepaald, wie voor de maatregel in aanmerking komen.
- 43 De Franse regering is ook van mening, dat het arrest Codornú (reeds aangehaald) in casu niet van toepassing is. In de eerste plaats heeft de bestreden maatregel op geen enkele wijze schade toegebracht aan de bestaande situatie van de importeurs van bananen uit derde landen, waartoe verzoeksters in het kader van het bij verordening nr. 404/93 voorziene contingent behoren. Bovendien is de omstandigheid

dat verzoeksters niet van het extra contingent hebben geprofiteerd, onvoldoende om hen ten opzichte van ieder ander te karakteriseren, daar zij zich in dezelfde situatie bevinden als alle andere marktdeelnemers van de categorieën A, B en C, die niet door de storm zijn getroffen. Er is geen sprake van een bijzondere feitelijke situatie die het mogelijk maakt verzoeksters te individualiseren, die geen enkel nadeel hebben ondervonden van de toepassing van maatregelen om de consequenties van een storm te ondervangen. Verzoeksters worden slechts door verordening nr. 2791/94 geraakt in hun hoedanigheid van lid van een abstract omschreven categorie van marktdeelnemers.

Beoordeling door het Gerecht

- 44 Ingevolge artikel 114, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering geschiedt de verdere behandeling van de exceptie van niet-ontvankelijkheid mondeling, tenzij het Gerecht anders beslist. Het Gerecht acht zich in casu voldoende voorgelicht door het dossier, zodat de mondelinge behandeling niet behoeft te worden geopend.
- 45 Het argument van de Commissie, dat verzoeksters in geen enkel opzicht door verordening nr. 2791/94 worden geraakt, kan niet worden aanvaard. Sinds de invoering van een gemeenschappelijke marktordening in de sector bananen kan namelijk elke in deze sector vastgestelde wettelijke regeling de rechtssituatie van de in deze sector werkzame marktdeelnemers, althans potentieel, raken. Derhalve moet worden onderzocht, of verzoeksters in casu rechtstreeks en individueel door verordening nr. 2791/94 worden geraakt.
- 46 Met betrekking tot de vraag, of verzoeksters individueel worden geraakt, merkt het Gerecht op, dat verordening nr. 2791/94 ertoe strekt de gevolgen van een natuurramp te ondervangen, en beantwoordt aan de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die erin bestaan, de markt te stabiliseren en de consumenten in de Gemeenschap tegen redelijke prijzen van bananen te voorzien.

De marktdeelnemers waartussen de extra hoeveelheid boven het totale tariefcontingent wordt verdeeld, zijn in casu aan de hand van de hun door de storm Debbie toegebrachte schade objectief bepaald. Het is vaste rechtspraak, dat de omstandigheid dat het aantal — of zelfs de identiteit — van de rechtssubjecten waarop een maatregel van toepassing is, kan worden bepaald, geenszins impliceert, dat die rechtssubjecten moeten worden geacht individueel te worden geraakt, zolang maar vaststaat dat die toepassing voortvloeit uit een objectieve feitelijke of rechtstoestand die in de betrokken handeling wordt omschreven (zie arresten Gerecht van 21 februari 1995, zaak T-472/93, Campo Ebro e. a., Jurispr. 1995, blz. II-421, r. o. 32, en 14 september 1995, gevoegde zaken T-480/93 en T-483/93, Antillean Rice Mills e. a., Jurispr. 1995, blz. II-2305, r. o. 65). In casu is verordening nr. 2791/94 wel degelijk een normatieve handeling van algemene strekking.

- 47 Het normatief karakter van een bestreden handeling sluit evenwel niet uit, dat deze sommige van de betrokken marktdeelnemers individueel kan raken (arresten Hof van 16 mei 1991, zaak C-358/89, Extramet Industrie, Jurispr. 1991, blz. I-2501, r. o. 13; arresten Codornú en Antillean Rice Mills e. a., beide reeds aangehaald, r. o. 19 resp. 66). Marktdeelnemers kunnen slechts worden geacht individueel te worden geraakt door een handeling van algemene strekking van een gemeenschapsinstelling, indien zij in hun rechtspositie worden getroffen uit hoofde van een feitelijke situatie welke hen ten opzichte van ieder ander karakteriseert en hen individualiseert op soortgelijke wijze als een adressaat (arrest Hof van 15 juli 1963, zaak 25/62, Plaumann, Jurispr. 1963, blz. 207, 233, en arrest Antillean Rice Mills e. a., reeds aangehaald, r. o. 66).

- 48 In casu hebben verzoeksters weliswaar niet van het extra contingent geprofiteerd, doch deze omstandigheid volstaat niet om hen ten opzichte van ieder ander te karakteriseren, daar zij zich in dezelfde situatie bevinden als alle andere marktdeelnemers van de categorieën A, B en C, die niet door de storm Debbie zijn getroffen. Bovendien is de toegewezen extra hoeveelheid, zoals de Commissie en het Verenigd Koninkrijk betogen, in beginsel bedoeld voor alle marktdeelnemers, ongeacht de categorie waartoe zij behoren, zodat de marktdeelnemers van categorie A niet bij voorbaat van de werkingssfeer van de maatregel zijn uitgesloten.

- 49 De onderhavige situatie verschilt van die waarom het in het arrest Codornú (reeds aangehaald) ging, waarin een onderneming die door de bestreden bepaling was belet gebruik te maken van een merk dat zij lange tijd had gebruikt, uit dien hoofde werd gekarakteriseerd ten opzichte van alle overige marktdeelnemers. In casu bevinden verzoeksters zich niet in een dergelijke situatie wat verordening nr. 2791/94 betreft, daar zij geen schade hebben geleden door de storm Debbie en daar verordening nr. 2791/94 geen invloed heeft gehad op de hun toegewezen hoeveelheden bananen, noch specifieke rechten van hen heeft aangetast (zie beschikking Hof van 23 november 1995, zaak C-10/95 P, Asocarne, Jurispr. 1995, blz. I-4149, r. o. 43).
- 50 Verzoeksters' argument, dat hun een effectieve rechtsbescherming zou worden onthouden, indien hun beroep niet-ontvankelijk werd verklaard, kan voor het Gerecht geen reden zijn om de in artikel 173, vierde alinea, van het Verdrag vastgestelde grenzen van zijn bevoegdheid te overschrijden. Overigens hebben verzoeksters niet op overtuigende wijze duidelijk gemaakt, waardoor zij zouden worden belet om voor de nationale rechter op te komen tegen het besluit waarin door de bevoegde autoriteiten van hun staat wordt vastgesteld, dat zij niet aan de voorwaarden van artikel 2 van verordening nr. 2791/94 voldoen, en om de geldigheid van de aldus toegepaste voorwaarden te betwisten (zie hiervóór, r. o. 13). Een dergelijke stap zou de aangezochte nationale rechterlijke instanties de mogelijkheid bieden, het Hof overeenkomstig artikel 177 van het Verdrag de prejudiciële vragen voor te leggen die zij in de context van het bij hen aanhangig gemaakte geding passend zouden achten (zie arrest Gerecht van 22 oktober 1996, zaak T-330/94, Salt Union, Jurispr. 1996, blz. II-1475, r. o. 39).
- 51 Uit bovenstaande overwegingen volgt, dat verordening nr. 2791/94 niet kan worden geacht verzoeksters individueel te raken. De vraag, of zij verzoeksters rechtstreeks raakt, doet derhalve niet meer ter zake.
- 52 Mitsdien moet de door de Commissie opgeworpen exceptie worden aanvaard en moet het onderhavige beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

Kosten

- 53 Volgens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen, voor zover dit is gevorderd. Aangezien verzoeksters in het ongelijk zijn gesteld en de Commissie in die zin heeft geconcludeerd, dienen zij te worden verwezen in hun eigen kosten alsmede in die van de Commissie. Luidens artikel 87, lid 4, van het Reglement voor de procesvoering dragen de Lid-Staten die in het geding zijn tussengekomen, hun eigen kosten.

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Vierde kamer),

beschikt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.

- 2) Verzoeksters worden in hun eigen kosten verwezen alsmede hoofdelijk in die van de Commissie. De Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zullen hun eigen kosten dragen.

Luxemburg, 10 december 1996.

De griffier

De president van de Vierde kamer

H. Jung

K. Lenaerts

II - 1688